

Stk. 2. Hvis det skønnes nødvendigt, har de i stk. 1 nævnte myndigheder til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til fast ejendom for at udøve den i stk. 1 nævnte virksomhed.

Stk. 3. Politiet yder de i stk. 1 nævnte myndigheder bistand til at opnå en i henhold til loven hjemlet adgang til en ejendom. Der kan fastsættes nærmere regler om denne bistand efter forhandling mellem boligministeren og justitsministeren.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan bemyndige et godkendt byfornylsesselskab eller en af kommunen antaget rådgiver til på kommunalbestyrelsens vegne at fordre de i stk. 1 nævnte oplysninger afgivet eller at forlange den i stk. 2 nævnte adgang til fast ejendom.

Stk. 5. Spørgsmål om, hvorvidt en oplysning efter stk. 1 eller adgang efter stk. 2 kan kræves, kan af ejere eller brugere indbringes for byfornylsesnævnet.

§ 200. Kommunalbestyrelsen tillægges udpantningsret i den pågældende ejendom for beløb, som kommunalbestyrelsen i henhold til § 36, stk. 1, nr. 1, § 43, § 166, stk. 4, § 167, stk. 10, og § 168, stk. 6, har udredt forskudsvis. Beløbene har samme fortrinsret som kommunale ejendomsskatter.

Stk. 2. Når kommunalbestyrelsen i henhold til stk. 1 har udpantningsret for afholdte udgifter, skal der tinglyses en kort meddelelse herom på ejendommen. Kommunalbestyrelsen skal lade meddelelsen tinglyse, når den har truffet beslutning om at lade arbejderne udføre.

§ 201. Med bøde straffes den, som

- 1) ikke inddrager og orienterer lejerne som angivet i § 24, stk. 1, og § 38, stk. 1,
- 2) ikke underretter kommunalbestyrelsen om lejernes indsigelser som angivet i § 24, stk. 2, og § 38, stk. 2,
- 3) undlader at foretage anmeldelse af en ledig lejlighed, jf. § 147, stk. 1,
- 4) i strid med § 147, stk. 2, undlader at udleje til en person, der er anvist af kommunen,
- 5) i strid med § 146 udlejer til en anden lejlighedssøgende,
- 6) lejer en lejlighed vidende om, at udlejeren efter kommunalbestyrelsens anvisning har pligt til at udleje til en anden lejlighedssøgende,

7) opkræver højere leje end den, der er fastsat efter §§ 49-52,

8) i strid med et forbud efter § 195, stk. 2, anvender betegnelsen byfornylsesselskab, saneringselskab eller betegnelser, der kan forveksles hermed,

9) undlader at efterkomme et i medfør af § 166, stk. 1, § 167, stk. 1, eller § 168, stk. 1 og 2, meddelt påbud eller forbud,

10) overtræder en i medfør af § 170, stk. 4, tinglyst deklaration eller

11) undlader at afgive begærede oplysninger, jf. § 195, stk. 1.

Stk. 2. Boligministeren kan fastsætte straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifter efter § 198, stk. 2.

Stk. 3. Såfremt en udlejer dømmes for overtrædelse af stk. 1, nr. 3-5, og de udviste forhold begrundes en nærliggende fare for yderligere overtrædelser af bestemmelsen, kan det ved dommen bestemmes, at kommunalbestyrelsen i alle tilfælde af genudlejning bestemmer, til hvem en ledig lejlighed skal udlejes. Reglerne i straffelovens § 79, stk. 1, 3. pkt., samt stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Er der sket frakendelse efter stk. 3, skal udlejning ske til den lejlighedssøgende, som anvises af kommunalbestyrelsen.

Stk. 5. Ved dom for de i stk. 1, nr. 5 og 6, nævnte overtrædelser skal det, selv om straf ikke idømmes, bestemmes, at lejeren senest 1 måned efter, at dommen er forkyndt for lejeren, skal fraflytte det lejede, medmindre kommunalbestyrelsen godkender en anden ordning.

Stk. 6. Den, der giver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger af betydning i forbindelse med ansøgning om tilsgagn, udbetaling af tilskud eller bevilling af statsgaranti, straffes med bøde eller hæfte, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Stk. 7. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 202. Boligministeren kan bemyndige en styrelse under ministeriet til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren.